

YU ISSN 0582-6926

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА

СТЕНОГРАФСКЕ
БЕЛЕШКЕ

ПРВО ВАНРЕДНО ЗАСЕДАЊЕ
25, 26. и 27. ФЕБРУАР 2002. ГОДИНЕ
(VI)

2002.
БЕОГРАД

Прелазимо на 6. тачку дневног реда: - ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА КРИВИЧНОГ ЗАКОНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ (начелна расправа)

ВЛАДАН БАТИЋ:

Постојеће стање нашег кривичног законодавства карактеришу недовољно оштра казнена политика за поједина кривична дела, превазиђеност одређених инкриминација, постојање смртне казне за поједина кривична дела, неадекватна кривично правна заштита одређених друштвених вредности, недовољна заштита малолетника и обезвређеност номиналних новчаних износа.

Из наведених разлога, овим законом се предлаже пооштравање казне за поједина кривична дела, с обзиром на то што тежина санкције за та кривична дела није утицала на тзв. генералну превенцију; затим увођење нових инкриминација или нових кривичних дела; укидање смртне казне;

Још нешто, овим кривичним законом дефинитивно се укида смртна казна за одређени број кривичних дела, што је већ јавности веома добро познато и о чему је вођена велика полемика, будући да је то нешто што представља карактеристику савременог или новог европског

законодавства, што је став Савета Европе, Европске уније, ОЕБС-а. Дакле, у Европи нема смртне казне. Подсећам вас да је и савезним Кривичним законом уведено брисање смртне казне, а као еквивалент за смртну казну уведена је казна затвора у трајању од 40 година. Управо је доношење тих измена савезног Кривичног закона био разлог зашто је својевремено овај предлог о изменама и допунама Кривичног закона повучен из скуштинске процедуре. Када је савезни Кривични закон којим је укинута смртна казна ступио на снагу, ми смо поново вратили у процедуру Предлог кривичног закона који је пред вама.

За реч се јавио народни посланик Дејан Михајлов, председник посланичке групе.

ДЕЈАН МИХАЈЛОВ: Поштована председавајућа, уважене даме и господо народни посланици, пре свега, овим законом се не укида смртна казна, јер се њиме и не уводи, већ се то уводи савезним законом и тим законом је смртна казна избрисана. Ово је само, да кажем, спровођење онога што је савезним законом регулисано, тако да је ово последица укидања смртне казне на савезном нивоу, па не можемо да придајемо значај укидања смртне казне овом закону и да се ми тиме на посебан начин хвалишемо, јер је то већ урађено на савезном нивоу. То је само последица укидања те казне на савезном нивоу.

Ми смо као ДСС, пошто је ово изузетно важна материја која мора бити прецизно регулисана, поднели доста амандмана који иду у правцу прецизнијег дефинисања појединих кривичних дела. Исто тако сматрамо да је самим тим што је укинута смртна казна, требало саму казнену политику другачије усмерити, другачије организовати и повећати казне за нека кривична дела. То нарочито ако се имају у виду, рецимо, казне за убиство, казне за тешку телесну повреду, казне за тучу, казне за махање пиштољем у тучи, казне за разбојништво, за тешку крађу, тешко разбојништво, за утају и превару, за одузимање возила, као и рецимо за несавестан рад у привреди и привредном пословању, намерно проузроковање стечаја, проузроковање лажних стечаја. Значи, то су кривична дела којих се предлагач није дотакао, а која су апсолутно остала у истом облику који смо имали. Казнена политика по питању ових кривичних дела остала је иста.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋА: Да ли се још неко од представника или председника посланичких група јавља за реч? Изволите, реч има народни посланик Зоран Д. Николић, као представник посланичке групе.

ЗОРАН Д. НИКОЛИЋ:

Покушао бих да у наредном излагању образложим дате оцене. Уводне одредбе Предлога закона тичу се укидања смртне казне и њене замене за казну затвора од 40 година за најтеже облике тешких кривичних дела. Ово је логична последица недавно извршених промена у кривичном законодавству на савезном нивоу.

За нас социјалисте питање смртне казне, односно постојања смртне казне решено је у политичком смислу доношењем савезног Устава још 1992. године. Али, мислим да је права прилика и зашто не рећи - мало је држава које би укинуле смртну казну да су се нашле у околностима које су пратиле Србију у последњој деценији. То су биле околности из године великих притисака и уцена, санкција и економског осиромашења, године силних подршки албанском тероризму и сепаратизму, године хиљаду избеглих и расељених и агресије на нашу земљу.

Кажу да је укидање смртне казне један од услова за наш улазак у Савет Европе, иако у том телу има држава које то у свом законодавству нису учиниле. Нарочито су неприхватљиве критике нашег кривичног законодавства од стране оних држава које своје малолетнике још увек убијају на електриним столицама.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋА: Да ли још неко од представника или председника посланичких група жели реч? (Не.)

Ако не, прелазимо на расправу у начелу, по редоследу народних посланика, према пријавама за реч у начелној расправи о закону о изменама и допунама Кривичног закона.

Први пријављени је народни посланик Ђорђе Мамула.

ЂОРЂЕ МАМУЛА: Предлог закона о изменама и допунама Кривичног закона Републике Србије, о коме данас расправљамо, прво је у форми радне верзије подељен посланицима ове скупштине јуна месеца прошле године. Тада је и почела јавна расправа, по мишљењу посланичке групе ДСС, мада видим да остали не деле мишљење и кажу да јавне расправе није било. Та радна верзија преточена је у предлог од 13. септембра прошле године и види се да ниједна сугестија из јавне расправе није уважена, тако да је предлог ушао у процедуру.

Поднето је више амандмана од свих посланичких група. Посланичка група ДСС је поднела 50 амандмана. Предлог је повучен зато што је укинута смртна казна на савезном нивоу и нови предлог је поднет 13. новембра.

Највећа новина није укидање смртне казне, зато што је она укинута у савезном закону, тако да се одмах ту разумемо. Ту обавезу смо преузели ратификовањем Другог протокола Пакта о грађанским и политичким правима и једногласно је у оба већа Савезне скупштине донета одлука да се укине смртна казна. Да ли је та процена била добра, то ћемо још да видимо.

Углавном, изгледа да је главни мотив био да се зачуца на врата Савета Европе, а да се заборавља у каквим су друштвеним околностима живеле државе Европске заједнице до 1984. године, када је тамо донета одлука да се укине смртна казна. У Француској су се, за време Митерана, котрљале главе са гиљотине. Треба имати на уму какав је тамо био животни стандард у време пред укидање смртне казне. То пресађивање решења из Европске уније, без обзира на то какве су друштвене околности, не чини ми се најбољим, али добро, рачун за то укидање смртне казне можда стигне брже него што мислимо.

Морам да кажем да је необјашњиво како то да се кривично дело ширења лажних вести задржало у Кривичном закону. То је вербални политички деликт, скраћена верзија непријатељске пропаганде. Ако се укида смртна казна да би се покуцало на врата Савета Европе, онда мора да се укине и кривично дело ширења лажних вести или да се оно преформулише.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала лепо. Реч има народни посланик Александар Радосављевић, а после њега народна посланица Гордана Поп-Лазих.

АЛЕКСАНДАР РАДОСАВЉЕВИЋ: Поштовано председништво, поштовани народни посланици, главна карактеристика нашег кривичног законодавства у овом периоду била је недовољно оштра казнена политика за поједина кривична дела, као и постојање превазиђених кривичних дела. Влада Републике Србије и ресорно министарство правде и локалне самоуправе овим законом предлажу три кључне ствари, а то је поштравање казних одредаба, увођење нових инкриминација, али свакако најмаркантније обележје овог закона јесте укидање смртне казне.

Регулативом Савета Европе и Европске уније није дозвољено да земље, које претендују на чланство у овим организацијама, имају у својим кривичним законима изрицање смртне казне, јер се та казна сматра неделотворном и неоправдано суровом.

Криминолошка истраживања показују да противно веровањима, постојање смртне казне не служи генералној превенцији, односно не утиче на потенцијалне извршиоце кривичних дела. Упориште за ову тврдњу налази се у чињеници да се ова кривична дела врше у специфичном стању свести, када сам учинилац не размишља о предвиђеној казни, већ је читава његова активност усмерена управо у оном делу да избегне изрицање казне или да не буде ухваћен и осуђен за наведено дело.

Европска заједница је на становишту да смртна казна представља нецивизацијску суровост, а осим тога и не утиче на смањење најтежих кривичних дела. Као пример управо за ово могу послужити и малопре помињане САД, где је постоји смртана казна, а стопе криминалитета готово из године у годину расту и то се посебно односи на стопе насилног криминалитета.

Код нас постоји опозиција укидању смртне казне, а управо из оног дела конзервативних присталица кривичног законодавства, које у прилог одбрани постојања смртне казне наводе аргументе да се тиме иде у прилог починиоцима, уколико се укине смртна казна, па да неће више бити превентивног деловања на њих. Други пак сматрају да дужина казне затвора, а то су малопре неке моје колеге поменуле, која је лимитирана за тешка кривична дела овим законом сада на 40 година није добра, јер дуга временска казна је у неким случајевима већа од саме егзекуције.

Имамо истраживања да лице које проведе у затвору преко 12

година више није за друштво. Има и оних који су мишљења да, поред повећања временске казне затвора, треба да постоји и смртна казна као друга казна, која би служила као претња и превентива. Влада и ресорно министарство цениће све ове околности које су имали пред собом. Прихватили су већинско мишљење стручне јавности да се одлуче за укидање смртне казне и уведе затворску казну на 40 година. Колико је постојање смртне казне у нашем кривичном законодавству било бесмислено, говори податак да ми данас, у нашим затворима имамо лица која су осуђена на смртну казну и да на извршење чекају и до 17 година. Можете мислити какво је тек њихово сада стање.

Оваквим законом свакако чинимо крупан корак ка Европи и то је онај најважнији помак који смо имали задатак да учинимо.

Реч има народни посланик Драган Тодоровић.

ДРАГАН ТОДОРОВИЋ:

Само желим да истакнем, пошто је у више наврата било помена, да је и овај предлог закона о изменама и допунама Кривичног закона један од покушаја да се наше законодавство усклади или уприличи законодавству Европске уније, да су многе земље у нашем окружењу направиле уступке у смислу укидања смртне казне, да су многе земље направиле и учиниле оно што се од њих тражило. Међутим, до дана данашњег нису испуниле све услове да би и постале чланице Савета Европе.

Много је било речи о томе да су се и приликом доношења овог предлога закона користиле неке напомене, почев од Декларације о људским правима, преко пактова о људским правима, па се врло често помињало да се код укидања смртне казне, која је заиста већ укинута, водило рачуна о Пакту о политичким и грађанским правима из 1966. А са овог места апелујем на све нас и желим да вас подсетим да у оно време када је доношен тај пакт о грађанским и политичким правима, донет је и Пакт о економским и социјалним правима, тако да никоме овде од нас 250 не пада на памет да се мало позабавимо проблематиком из те области. Али, шта је ту је.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Родољуб Шабић, после њега народни посланик Адам Урошевић.

РОДОЉУБ ШАБИЋ:

Речено је - укидање смртне казне. Дакле, не видимо ни један разлог, ни са моралног, ни са хуманистичког, а ако хоћете ни са политичког становишта, будући да је то један од битних услова за улазак у европске интеграције, да се та идеја, већ започета на савезном нивоу, консеквентно не реализује.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Петар Цветковић, после њега народни посланик Божидар Вучуровић.

ПЕТАР ЦВЕТКОВИЋ:

Лично се залажем за укидање смртне казне. У реду, кажу да је то реформско укидање смртне казне, а ја кажем да није. Смртна казна је укинута савезним законом. У случају да не буде донет овај закон, то аутоматски значи да се примењује савезни закон, да се не може изрицати смртна казна. Значи, то је реформско и не знам у којој мери је то друштвено оправдано у овом тренутку у Србији.

Без обзира на моје залагање да се укине смртна казна, немамо анализу ни министарства, ни министра, ни Владе - у чему је предност укидања смртне казне или мана. Једноставно, знамо оно што морамо да знамо, а то нам је речено: захтев је Европе, укида се због пријема у Савет Европе. Европа је укинула смртне казне, па чак 1985. или 1986, неће ме ваљда господин Батић хватати за реч, Француска је укинула смртну казну, али сада су и у кривично-правној теорији и у пракси изузетно велике дискусије око тога да ли треба вратити смртну казну и да ли је то био прави потез.

Постоји једно решење на које бих само подсетио, а то је решење у Русији, где је смртна казна суспендована, а не укинута.

Указао бих само на још једну околност: у Србији, мислим од 1992. године, није извршена ни једна смртна казна, а то није ни било могуће, с обзиром на несагласност савезног и републичког кривичног закона. Али много је боље да се обратила пажња на нешто друго: у Србији је за протеклих 10 година на стотине људи убијено. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем. Реч има народни посланик Петар Петровић, а после народни посланик Милан Марковић.

ПЕТАР ПЕТРОВИЋ:

Добро је што је републички Кривични закон усаглашен са савезним законом, међутим, оно што није добро је то што се исхитрило и што се брзо донела одлука да се у Југославији, а на тај начин и у Србији, укине смртна казна за учиниоце најтежих кривичних дела, за убиства, за планирана убиства, за тешке разбојничке крађе са убиствима итд.

У образложењу Владе зашто се укида смртна казна, поред већ, да тако кажем, фраза које чујемо, а то су - улазак у Европу, улазак у ОЕБС и сл, написано је и следеће: "Укидање смртне казне предлаже се стога што је право на живот неотуђиво право човека и нико га не може лишити тог права, па ни држава".

Поставља се ту једно филозофско, социолошко, па и правно питање - да ли је разбојнику који уђе у туђу кућу, на туђе имање, неко дао право да лиши живота власника те куће, тог стапа, тог имања (а знате, да направим излет, да у последње време имамо упаде у туђе куће, станове и имања, где се убијају целе породице, па и мала деца од 2-3 године), да ли такви извршиоци заслужују смртну казну или заслужују 40 година затвора.

По мишљењу Странке српског јединства, једина адекватна мера, ако већ хоћемо да укинемо смртну казну, била би доживотна робија. Да направим још једну паралелу, пошто се стално говори о демократији и демократском принципу, у најдемократскијој земљи света, бар како они себе називају, у САД, у 25 њихових савезних држава није ни дан-данас укинута смртна казна. У држави Тексас се извршава пола смртних казни годишње у односу на извршење смртних казни у свим САД.

Толико када је у питању смртна казна и мислим да бисмо следећим изменама овог закона морали да вратимо смртну казну за најтеже облике извршења кривичних дела, из разлога што код нас нису сазрели ни економски, ни друштвени, ни социјални, ни правни услови за укидање ове казне.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋА: Реч има народни посланик Милан Марковић.

МИЛАН МАРКОВИЋ:

Морам рећи да сам мислио да је овде неки општи став да треба укинути смртну казну, као једно цивилизацијско достигнуће да се смртна казна једноставно укине.

То и јесте, како рече колега Радосављевић, најмаркантније обележје овог предлога измена и допуна Кривичног закона. Смртна казна је кривична санкција која је одувек изазивала, а и данас изазива, бројне полемике. Оне се у својој суштини своде на аргументе - за и против смртне казне. По среди је, наравно, не само правно, већ, филозофско, етичко, као и политичко питање права државе да одузме човеку живот.

Наравно, нећу понављати све те аргументе које су цењене колеге изнеле пре мене, само ћу рећи оно што је мање - више свима познато, да је смртна казна та кривична санкција која апсолутно одудара, издваја се из система кривичних санкција и уопште не испуњава ону сврху коју морају да испуњавају кривичне санкције, а то се односи на генералну, специјалну превенцију, па у крајњем случају ресоцијализацију лица која су осуђена на ту казну.

Посебно, врло битно питање, које је одувек на неки начин мучило и оне који доносе одлуку о смртној казни, јесте то што је та казна апсолутно непопраљива. Ми данас, наравно, овом питању приступамо пре свега као политичари. Кривично законодавство је у доброј мери огледало стања једне држе и једног друштва.

При дефинисању наших политичких ставова полазимо од реалности, од нашег окружења, а наше окружење нам говори да смо једна од ретких држава у Европи која је задржала смртну казну.

Данашњим изменама Кривичног закона постајемо ближи оним заједницама које су нам умногоме узор и према којима тежимо да се равнамо.

Тим изменама придружујемо се општој тенденцији која је превладала у савременом свету, да су недвосмислено превладали аргументи против смртне казне. Међутим, оно што је такође веома тачно, то је да се у пракси будно мора пратити криминолошка ситуација и кретање криминалитета након укидања смртне казне, посебно пракса изрицања казне од 40 година затвора, али то је већ неко питање које није тема овог кривичног закона.

Реч има народни посланик Милош Нешовић, а после њега народна посланица Олгица Кирићански.

МИЛОШ НЕШОВИЋ: Уважена госпођо Чомић, даме и господо народни посланици, поштовани министре, закон о изменама и допунама Кривичног закона Републике Србије је по други пут на расправи у овој скупштини. Имао бих неколико примедба на неколико чланова. Мени је познато да је услов за улазак у Савет Европе да се укине смртна казна. Такође ми је познато да је усвојен и савезни Кривични закон, где је укинута смртна казна. Међутим, ипак нешто морам рећи о смртној казни.

Смртна казна је до сада била прописана алтернативно са неком другом казном, и то за најтежа кривична дела. Углавном је била прописана алтернативно са казном затвора од пет до десет година. Изрицана је само за најтеже облике тешких кривичних дела, и то веома ретко, што се може закључити из појединих статистичких извештаја. Мишљења су данас подељена - да ли смртну казну треба задржати или укинути. Лично нисам поборник да се смртна казна укине. Моје становиште полази од чињенице да прилике и услови који постоје у нашем окружењу данас, у овом садашњем времену, не дозвољавају укидање смртне казне.

Мислим да су садашњи услови у нашој земљи такви да за поједина кривична дела треба да се изриче смртна казна, по цену и да се не извршава; да се запрети са смртном казном, али алтернативно са казном затвора и то, мислим, више од 40 година. Ово посебно када се ради о групи кривичних дела против живота и тела, значи, кривично дело убиства, затим

групи кривичних дела против имовине, кривично дело разбојништва и разбојничке крађе. И даље сам мишљења да смртна казна превентивно делује на евентуалне извршиоце тешких кривичних дела, те из тих разлога исту треба, по мени, задржати.

Овакав закључак следи из анализе казнене политике пре деведесетих година прошлог века. Не слажем се са онима који истичу да је супротна правди и правичности. Како на други начин да се задовољи правда ако опасни злочинац убије целу породицу, што се дешава сведоци смо у садашњем времену. Ми смо у Краљеву имали два таква случаја и мислим да су вама позната. Осим тога, смртна казна ће бити укинута сама по себи, ако појединци престану да врше тешка кривична дела. Стога сам против укидања смртне казне за најтежа кривична дела, већ предлажем да се и даље пропише алтернативно са казном затвора.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋА: Реч има народни посланик Маријан Ристичевић, а после њега народни посланик Драгољуб Стаменковић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ:

Да ли смо ми као друштво зрели за укидање смртне казне или не, остаје да се види. Међутим, морамо водити рачуна о европским тенденцијама.

За реч се јавио министар, господин Владан Батић.

ВЛАДАН БАТИЋ:

Прича о смртној казни и о потреби укидања или неукидања смртне казне, наравно, датира већ годинама, ако хоћете и деценијама, и то не само у Србији него и у многим кривичним законодавствима. Није разлог за доношење овог закона био само императивни захтев Савета Европе, Европске уније или других европских интеграција, већ неопходност усаглашавања републичког закона са савезним Кривичним законом. Савезни Кривични закон у свом општем делу одређује врсте и висине кривичних санкција.

Да исправим још једну нетачну констатацију. Није закон

својевремено повучен из процедуре зато што је био мањкав, што му је недостајало ово или оно. У претходном предлогу закона ми смо покушали, пошто то савезна администрација до тог момента није учинила, да нађемо модус да се посредно укине смртна казна у Кривичном закону Републике Србије. У том моменту у савезном Кривичном закону је постојала смртна казна, као максимална временска казна постојала је казна затвора од 20 година. Када упоредите онај предлог закона, који је два месеца раније прослеђен републичком Парламенту, у њему је свуда где је постојала смртна казна била предвиђена тада дозвољена максимална казна затвора од 20 година.

У међувремену, у том интервенту, најзад се досетила Савезна влада, предложила у општем делу Кривичног закона СРЈ брисање, односно укидање смртне казне и максималну временску казну од 40 година затвора. Да не би дошли у колизију у погледу максимума временске казне, ми смо само из тог разлога повукли Кривични закон, ускладили га са тим временским трајањем максималне казне од 40 година и зато је дошло до тога да смо изгубили пар месеци. Ништа друго.

Уосталом, морам да кажем да је то једноставно тековина европске цивилизације. Можда интимно многи од нас, с обзиром на степен криминализације друштва, на изузетно тешка кривична дела која су у овој земљи почињена у последње време, и нису за укидање смртне казне, али, понављам, то је тековина европске цивилизације.

Још нешто, ми смо и до сада имали једно двојство у погледу смртне казне. Савезни Кривични закон, пре ових измена, када је брисао смртну казну, предвиђао је смртну казну у општем делу. У посебном делу савезног Кривичног закона, где су санкционисана поједина кривична дела, изузетно тешка, као што је, рецимо, кривично дело геноцида, није постојала смртна казна. То је био разлог због кога у Србији у последњих десет година није извршена ниједна смртна казна, а постоји 25 правоснажних пресуда којима су поједина лица осуђена на смртну казну.

Дакле, то двојство, та колизија републичког и савезног закона утицали су на то да, упркос постојања правоснажних пресуда, једноставно нису извршаване смртне казне.

ПРЕДСЕДНИК:

Сада дајем реч народном посланику Драгољубу Војиновићу, а после њега је народни посланик Драган Томић.

ДРАГОЉУБ ВОЈИНОВИЋ:

Најпре, хтео бих нешто да кажем о основној награди или казни, а то је одлучивање о смрти. Силне су хвале јуче изречене, да је есенција овог закона укидање смртне казне. Наш народ каже - човек није осуђен на смрт, човек је осуђен на живот. Под тим подразумева ношење сопственог животног крста као мање или више тегобан живот.

Према томе, са мог аспекта то се и подразумева у укидању смртне казне и мислим да томе не треба давати неку посебну пажњу.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем. Реч има народни посланик Милош Лукић.

МИЛОШ ЛУКИЋ:

У чему се састоји ова противуречност - састоји се пре свега у томе што ми имамо укидање смртне казне, а то је отприлике и највеће ублажавање које је обухваћено овим законом. Има пуно разлога што сматрамо да је укидање смртне казне преурањено у овом друштву и у овој држави, која се налази у једном пост-ратном периоду, где је део територије још увек под окупацијом, када многи односи нису регулисани и имамо многе облике криминала, а посебно оног општег, којим су угрожена најосновнија људска права - право на живот, затим, многа дела која се чине из користољубља. Можда у неком следећем периоду, можда онда када се код нас економски, друштвени и остали услови буду стекли да се ова казна укине.

Изволите, реч има народни посланик Зоран Радовановић.

ЗОРАН РАДОВАНОВИЋ: Поштовани председниче, даме и господо народни посланици, поштовани министре, пред нама је данас Предлог закона о изменама и допунама Кривичног закона Републике Србије. Основа је, пре свега, у изменама и допунама члана 3, где се смртна казна замењује казном од 40 година затвора. Пре свега, као лекар и као хуманиста, а пропо тога да су посланици СПС-а у савезном парламенту гласали за овакву измену, ја ово подржавам и сматрам усклађивањем са европским тенденцијама, што је коректно.

Народни посланик Слободан Томовић има реч,

СЛОБОДАН ТОМОВИЋ: Поштована госпођо председавајућа, уважено председништво, даме и господо народни посланици, разумели смо да основна идеја, због које треба донети овај закон, пре свега полази од тога да неке нове области овим законом треба да се уреде. Дакле, нешто што би био додатак у односу на закон који смо имали до сада, а са друге стране да се овај закон примери, или да тако кажем - уподоби са захтевима Европске уније, доношење једног оваквог закона, разумели смо, такође подразумева испуњење једног од услова за наш пријем у Европску унију.

Кад то кажем, пре свега мислим на укидање смртне казне, а о томе смо се ми као припадници Социјалистичке партије Србије изјашњавали и у савезном парламенту. Ипак, сложићете се, надам се, са мном, остаје један горак укус, без обзира на то колико се пледира на хуманост и разлоге због којих треба укинути смртну казну, да у садашњим условима, створеним у разним периодима из разних разлога у Србији, заиста једна таква безбедносна ситуација вероватно оставља доста разлога да у закону, како би то правници рекли, остане као могућност да за поједина дела буде забрањено смртном казном.

Очигледно је, изгледа, да се без тога у Европу не може. Ако је то већ тако а ми смо се већ изјаснили да нећемо да будемо препрека, са тог аспекта, уласку Југославије и Србије у Европу, не бих хтео то о чему смо се једном изјаснили да експлоатишемо овде, али морам да подсетим да ипак остаје један горак укус, и сигуран сам да већина у овој сали дели моје мишљење, да је тако нешто ваљда задње што би требало да урадимо.

ПРЕДСЕДНИК:

Стављам на гласање Предлог закона о изменама и допунама Кривичног закона Републике Србије у целини.

За 131, против 56, уздржаних нема, нису гласала два, укупно 189 народних посланика.

Констатујем да је Народна скупштина већином гласова усвојила Предлог закона о изменама и допунама Кривичног закона Републике Србије.